

§ 5.

Dvrigheden foreholder først begge Personer Egteffabets Betydning, modtager derpaa deres Erklæring, at de ville have hinanden til Mand og Hustru, og forkynder sluttelig, at Egteffabet imellem dem lovtigen og med fuld borgerlig Gyldighed er indgaaet, Alt i Overensstemmelse med en ved kongelig Anordning foreskreven Formular.

Om det saaledes Passerede indføres det Fornødne i en dertil indrettet Protokol. Det Tilførte oplæses og bekræftes med Dvrighedens, Brudeparrets og Forlovernes Underkrifter.

§ 6.

Af den i § 5 ommeldte Protokol bliver der at meddele Brudeparret en Udskrift, under Dvrighedens Navn og Segl, som Vidnesbyrd om Egteffabets Indgaaelse.

Ethvert indgaaet Egteffab antegnes derhos uden Ophold i den Liste, som Dvrigheden har at føre, efter en af Justitsministeren nærmere foreskreven Form, over de for samme indgaaede Egteffaber, med Henvisning til det Sted i Egteffabsprotokollen, hvor det i den Anledning Passerede er tilført. Dvrigheden bør endvidere inden 14 Dage tilstille Sognepræsten og den Kirkebetjent, der fører Kirkebogen i det Sogn, hvor Bruden horte hjemme, behørig Meddelelse om det indgaaede Egteffab til Antegning i de af dem førte Ministerialbøger.

§ 7.

For den i § 2 ommeldte Kundgjørelse til Thinge og Altest derom erlægges en Betaling af 4 Kr. For Udførelsen af den i § 5 omtalte Handling og for Udfærdigelsen af Protokoludskriften erlægges, foruden 30 D. for det stemplede Papir til den sidstnævnte, to Kroner.

§ 8.

Enhver af Folkekirkens Præster er, indtil anderledes bestemmes ved kirkelig Anordning, berettiget til kirkelig at indvie et for den borgerlige Dvrighed imellem tvende til Folkekirken eller dels til denne og dels til et andet kristeligt Religionssamfund hørende Personer indgaaet Egteffab.

Er han Sognepræst i det Sogn, hvor Bruden for Egteffabet horte hjemme, har han i sin Kirkebog paa det Sted, hvor Egteffabet i Genhold til Meddelelsen fra Dvrigheden efter § 6 er indført, at tilføje en Bemærkning om Vielsen; i andet Fald har han inden 8 Dage at gjøre Meddelelse om denne til den paagjældende Sognepræst, som da har at gjøre den ommeldte Bemærkning i den af ham førte Ministerialbog.

§ 9.

I Henseende til kirkelig Vielse gjælde isvrigt de hidtil givne Bestemmelser, dog bliver der kun at foretage een Eysning fra Prædikestolen. Den Præsten efter Frn. 30. April 1824 §§ 3—4 og 7—13 paahvilende Forpligtelse til at forviise sig om, at der Intet er til Hindrer for Vielsen, bortfalder, idet han kun har at paase, at Egteffabet er stadfæstet af den borgerlige Dvrighed.

§ 10.

Lov om Egteffabs Indgaaelse udenfor de anerkjendte Trossamfund eller imellem Medlemmer af forskjellige Trossamfund m. v., af 13. April 1851, er, forsaavidt angaar dens §§ 1—9, hævet.